

[Lis Noer Holmberg]

satte vej. Priskontrol vil kunne hæmme interessen for at placere udenlandske investeringer i Danmark, og det gælder, både hvad angår anlæg og forskning.

Man taler om stigende medicinpriser, men det har dog været fremført, at medicinindustriens priser i de første tre måneder af dette år er faldet med 2,3 pct. Da momsen imidlertid er steget fra 22 pct. til 25 pct., er det klart, at forbrugerne ikke mærker prisfaldet. Hvis Folkeetinget fjernede momsen fra receptpligtig, tilskudsberettiget medicin, ville priserne kunne nedsættes med 25 pct., og man ville kunne beskære amternes bloktilskud. Efter min mening virker det som Ebberød Bank, at der er moms på tilskudsmedicin. Det er udsalgsprisen, der er tilskud på. Der er mange andre lande, der overhovedet ikke har moms på netop dette område.

Priskontrol anses for et planøkonomisk instrument med dertil hørende bureaukrati, og det ønsker CD ikke at medvirke til. Priskontrol går også imod udviklingen i EF. Jeg vil gerne sige specielt til fru Birgitte Husmark, som sagde, at vi kunne gøre det samme som bl.a. Sverige, at i Sverige behandler man netop i disse dage et lovforslag, som går ud på at tilpasse svensk lovgivning til EF, således at priskontrolordningen afskaffes til fordel for regulering via et tilskudssystem.

CD fastholder således sin hidtidige holdning og afviser forslaget til folketingsbeslutning, idet vi støtter EF-Kommissionens anbefaling af et åbent marked med fri konkurrence til prisudligning.

**Elisabeth Arnold (RV):**

Også Det Radikale Venstre må konstatere, at det er en genfremsættelse af et tidligere forslag, der her er til behandling, og som tidligere må vi sige, at vi ikke kan gå ind for forslaget af flere forskellige grunde.

Baggrunden for forslaget er naturligvis, at de offentlige udgifter til medicin er steget, og det er der flere grunde til. Dels har man ophævet den 800 kr.s regel, som faktisk betød en ganske kraftig besparelse på de offentlige udgifter, og det betyder selvfølgelig, at udgifterne stiger igen. Det kan Amtsrådsforeningen mærke, og det er der ikke noget at sige til, sådan måtte det helt logisk gå. Desuden er der kommet nye præparater på markedet, som er kost-

bare – det vil jeg komme tilbage til senere – og det har man i realiteten ingen muligheder for at gribe ind over for. Samtidig er befolkningsudviklingen i Danmark sådan, at der bliver flere og flere ældre mennesker, som har større medicinbehov.

Danmark er et land, som er på forkant med udviklingen, hvad angår anvendelse af nye, spændende og gode præparater, som betyder terapeutiske fremskridt, og derfor kan vi ikke bare sige, at vi skal holde os til de gode, gamle, kendte aspiriner til hvad som helst. Vi er altid med på det bedste og det nyeste, og det betyder altså også, at de offentlige kasser ofte bliver belastet mere, end man har kunnet forudse.

Imidlertid ser vi også gerne lave medicinpriser, vi ser meget gerne lavere priser på præparaterne, og så må patientsammensætningen og forbruget jo afgøre, om det betyder, at der også kommer mere hold på de offentlige udgifter. Det ser vi gerne dels af hensyn til patienterne – jeg er meget ked af, at man ofte bruger udtrykket forbrugere i denne forbindelse, for jeg synes ikke, man kan betegne medicinbrugere som andet end patienter, de tager jo faktisk medicin, fordi de er patienter, ikke bare for at forbruge – men vi ønsker også lavere priser af hensyn til de offentlige kasser.

Midlerne hertil er selvfølgelig flere. Et af dem er det, som er foreslået af forslagsstillerne her, nemlig indgreb i form af priskontrol, og desuden er der alle de mekanismer, som har at gøre med konkurrence.

Hvis vi først vender os til kontrolindgrebet, så er der i hvert fald et problem, som ikke tidligere har været fremført i debatten, nemlig det problem, at hvis man skulle gå ind og vurdere et nyt præparats pris ud fra de omkostninger, forskningsomkostninger og andre omkostninger, som et firma havde, ville det i realiteten alene være muligt at kontrollere danske firmaers omkostninger. Det er fuldstændig umuligt, uigennemskueligt og uigennemførligt at kontrollere internationale firmaers forskningsomkostninger, der vil kunne gemmes i utallige datterselskaber, utallige skuffer og aflåste forskningsarkiver rundt omkring. Det ville i realiteten betyde, at danske firmaer blev udsat for en betydelig skrappere og mere gennemgribende kontrol end et hvilket som helst internationalt firma. Det ville være ganske uholdbart, og det ville være til stor skade for dansk indu-